

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobkyně: J. F., narozena dne X
bytem A. S. 60, P.,

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 12. 11. 2019,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 12. 11. 2019 i jemu předcházející rozhodnutí č. j. X ze dne 17. 7. 2019 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaná dne 17. 7. 2019 rozhodnutím X žalobkyni snížila stupeň invalidity a výši invalidního důchodu z invalidity třetího stupně na stupeň druhý s platností od 10. 8. 2019, neboť na základě posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město shledala, že žalobkyně již není invalidní pro invaliditu třetího stupně. Podle tohoto posudku byla žalobkyně uznána invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 50 %.
2. Žalobkyně proti tomuto závěru brojila námitkami, v nichž tvrdila, že její zdravotní stav byl nesprávně a nedostatečně posouzen s ohledem na funkční dopad jejího postižení na pokles pracovní schopnosti. Byla toho názoru, že s ohledem na vážnost jejího zdravotního postižení jde v jejím případě stále o invaliditu třetího stupně. Žalovaná námitky zamítla.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

V řízení o nich nechala vypracovat nový posudek svým lékařem, který se ve svých nálezech ztotožnil s posudkem lékaře okresní správy sociálního zabezpečení. Lékař žalované zhodnotil, že v případě žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje duševní, smyslové a fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti. Rozhodující příčinou posudkový lékař námitkového řízení určil zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 3c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), kde je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 30–45 %. Vzhledem k charakteru postižení zdravotního stavu lékař žalované stanovil horní hranici, tj. 45 %. Tuto míru pak zvýšil ještě o 5% kvůli další postižením žalobkyně. Lékař žalované zhodnotil, že žalobkyni poklesla pracovní schopnost celkem o 50 %.

3. Proti rozhodnutí žalované podala žalobkyně žalobu, v níž namítala, že její zdravotní stav je horší, než jak jej zhodnotili posudkový lékař žalované. Dále žalobkyně tvrdila, že její zdravotní stav se od poslední kontrolní lékařské prohlídky v roce 2016 nijak nezměnil, a že její onemocnění – reziduální schizofrenie je trvalého rázu. Součástí žaloby tvoří výčet zdravotních potíží žalobkyně, a to s odkazem na znalecký posudek MUDr. M. vypracovaný pro účely přezkumu řízení o prodloužení omezení svéprávnosti žalobkyně a lékařské zprávy jakožto důkazy.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že trvá na svém rozhodnutí, neboť bylo vydáno na základě posudku, který je úplný, přesvědčivý a vypořádává se se všemi skutečnostmi. S ohledem na trvající výhrady žalobkyně žalovaná navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.
5. Žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

9. Z těchto důvodů soud vyžádal, aby plzeňské pracoviště posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí podalo posudek o stupni a případném datu vzniku invalidity žalobkyně, a to s přihlédnutím k obsahu žaloby, lékařské dokumentace a předchozích posudků vypracovaných žalovanou.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 70 %, a proto se v jejím případě jedná o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Invalidita vznikla ke dni 29. 5. 2009 (str. 9 posudku), tedy dnem, kdy jí byla uznána plná invalidita a platnost byla stanovena trvale. Posudková komise u žalobkyně shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola V, položka 3d vyhlášky o posuzování invalidity, tj. těžké postižení s častějšími ataky, kdy mezi atakami přetrvává závažná reziduální symptomatika. Výkon některých denních aktivit je podstatně narušen. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně zhodnotila posudková komise na 60 %, které zvýšila o 10 % podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity, neboť žalobkyně není schopna využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a pokračovat v předchozí výdělečné činnosti. Celkem tedy míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činí 70%.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobkyně je schopna práce pouze za mimořádných podmínek. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobkyně a s lékařskými zprávami, které předložila v řízení před soudem. Soud posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. Vůči složení posudkové komise a obsahu posudku účastníci nic nenamítli.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně odpovídá 70 %, což podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě třetího stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícího rozhodnutí o snížení invalidního důchodu žalobkyni.
13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobkyně je invalidní ve druhém stupni, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.).
14. Žalovaná je v dalším řízení vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedení dokazování v soudním řízení, tedy že **invalidita třetího stupně žalobkyně vznikla ke dni 29. 5. 2009**. Z toho bude vycházet při novém posouzení stavu žalobkyně (§ 78 odst. 6 s. ř. s.)
15. Procesně úspěšná žalobkyně by měla právo na náhradu nákladů řízení, jež důvodně vynaložila. Žádné však nepožadovala a z obsahu soudního spisu neplynou. Neúspěšné žalované náhradu nákladů nenáleží. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 8. června 2020

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce